U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobců: **a) Ing. T. M.**, **b) Ing. M. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Příbram**, se sídlem Poštovní 4, Příbram V - Zdaboř, o žalobě na vyslovení nicotnosti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2006, č. j. 2695/92, 3834/92, 4153/02, 4158/92, R VI 7/2006, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Dipl. Ing. J. C.-M.**, zastoupený Mgr. Liborem Kaslem, advokátem se sídlem Palackého 740/1, Praha 1, **II) K. C.-M.**, zastoupená JUDr. Tomášem Nahodilem, advokátem se sídlem Slezská 36, Praha 2, **III) Pozemkový fond České republiky**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, v řízení o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Praze,

takto:

K projednání věci **je příslušný** Krajský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze (dále též „krajský soud“) dne 16. 2. 2011 domáhají vyslovení nicotnosti v záhlaví popsaného rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o úpravě vlastnických vztahů“) rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení I) a II) jsou každá vlastníkem ideální jedné poloviny nemovitosti parc. č. 1437/22 trvalý travní porost o výměře 865 m^2 v katastrálním území Dobříš.

[2] Krajský soud usnesením ze dne 21. 2. 2011, č. j. 44 A 12/2011 – 31, postoupil věc Městskému soudu v Praze (dále též „městský soud“). Krajský soud v popsaném usnesení vyslovil, že žalovaný správní orgán má sídlo na území hl. m. Prahy, přičemž podle § 9 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., v obvodu hl. m. Prahy vykonává působnost krajského soudu Městský soud v Praze. Městský soud následně podal návrh zvláštnímu senátu zřízenému dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, o kterém bylo rozhodnuto usnesením ze dne 5. 3. 2010, č. j. Konf 53/2011 – 25. Zvláštní senát určil, že příslušným je v této věci soud ve správním soudnictví.

[3] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 27. 8. 2012 v souladu s § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nesouhlasné vyjádření městského soudu s postoupením této věci krajským soudem. Městský soud uvedl, že po vydání popsaného usnesení zvláštního senátu vyrozuměl o probíhajícím řízení osoby, které připadaly v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, přičemž ve vyjádření osoby zúčastněné na řízení I) byla mj. uplatněna námitka místní nepříslušnosti městského soudu. Na základě této námitky se městský soud opětovně zabýval tím, zda je k projednání věci místně příslušný, svůj původní názor přehodnotil na základě judikaturní činnosti Nejvyššího správního soudu a dospěl k závěru, že místně příslušný by měl být v této věci Krajský soud v Praze.

[4] Městský soud zdůrazňuje, že v dané věci je žalobou napadeno rozhodnutí vydané Ministerstvem zemědělství, Pozemkovým úřadem Příbram. Z ustanovení § 19 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) cit. zákona lze dovodit, že ačkoli je Pozemkový úřad Příbram organizační složkou Ministerstva zemědělství, jeho příslušnost k rozhodování je v tomto případě výslovně založena zákonem. Právě toto kritérium je dle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. Nad 17/2012 – 46 či ze dne 25. 4. 2012, č. j. Nad 20/2012 – 31, rozhodné pro posouzení tohoto, zda organizační složka může být správním orgánem rozhodujícím v I. stupni (a v daném případě i posledním). Pro určení místní příslušnosti soudu tedy není rozhodné sídlo Ministerstva zemědělství, ale sídlo Pozemkového úřadu Příbram, který má sídlo v Příbrami, tj. ve Středočeském kraji a v obvodu Krajského soudu v Praze.

[5] Nesouhlas městského soudu s postoupením věci Nejvyšší správní soud shledal důvodným. K tomu uvádí následující.

[6] Z ustanovení § 7 odst. 5 s. ř. s. vyplývá, že není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

[7] Základní pravidlo o určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána u krajského soudu dne 16. 2. 2011, vycházel Nejvyšší správní soud ze znění soudního řádu správního účinného před jeho novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., tedy ze znění účinného do 31. 12. 2011. Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. v tomto znění „[n]*estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany*“.

[8] V nyní posuzované věci bylo řízení před správním orgánem jednostupňové, neboť podle § 9 odst. 6 zákona o úpravě vlastnických vztahů je možno proti rozhodnutí

pozemkového úřadu podle § 9 odst. 4 citovaného zákona podat opravný prostředek k soudu – rozhodnutí v posledním stupni tak vydal Pozemkový úřad v Příbrami.

[9] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem městského soudu, že s ohledem na příslušná ustanovení zákona o pozemkových úpravách je nutno při posuzování otázky místní příslušnosti zohlednit sídlo Pozemkového úřadu Příbram, nikoli Ministerstva zemědělství.

[10] Podle § 19 zákona o pozemkových úpravách „[s]*oustavu pozemkových úřadů ministerstva jako organizační složky státu tvoří a) pozemkové úřady, které se zřizují jako správní úřady pro výkon činností uvedených v § 20; jejich názvy a územní působnost jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu, b) Ústřední pozemkový úřad, který vykonává činnosti podle § 22*“.

[11] Podle § 20 odst. 1 písm. a) téhož zákona pozemkové úřady vykonávají činnost podle zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, popřípadě podle dalších zvláštních předpisů.

[12] Otázkou postavení pozemkových úřadů založených v reakci na reformu veřejné správy k 1. 1. 2003 zákonem č. 139/2002 Sb. se již Nejvyšší správní soud zabýval, a to v usnesení ze dne 30. 3. 2005, č. j. Nad 25/2005 – 56. V něm vyslovil závěr, že ačkoli jde o pozemkové úřady ministerstva, je jim podle § 19 písm. a) zákona o pozemkových úpravách přiznáno postavení správního úřadu pro výkon činností uvedených v § 20 tohoto zákona, s názvy a územní působností uvedenými v příloze k tomuto zákonu. Z uvedeného lze dovodit, že žalovaným správním orgánem není Ministerstvo zemědělství, ale přímo pozemkový úřad, jako orgán moci výkonné ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nejvyšší správní soud nevidí důvodu, proč by se měl od názoru vysloveného ve shora popsaném usnesení odchýlit.

[13] V nyní posuzované věci v posledním stupni vydal rozhodnutí Pozemkový úřad Příbram, se sídlem v Příbrami, tedy správní orgán, jehož sídlo je v obvodu Krajského soudu v Praze.

[14] Uvedený závěr by bylo možno učinit i na základě usnesení zdejšího soudu, na která odkázal ve svém vyjádření městský soud. Například v usnesení ze dne 12. 4. 2012, č. j. Nad 17/2012 – 46, Nejvyšší správní soud dovodil, že organizační složka správního orgánu může být správním orgánem rozhodujícím v I. stupni (či správním orgánem rozhodujícím v posledním stupni, jde-li o dřívější úpravu obsaženou v soudním řádu správním) pouze tehdy, svěřuje-li jí právní předpis určité samostatné rozhodovací pravomoci. V nyní posuzované věci byla tato podmínka naplněna, neboť samostatná rozhodovací pravomoc Pozemkového úřadu v Příbrami byla dána právě shora citovanými ustanoveními zákona o pozemkových úpravách, konkrétně jeho § 20 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 19.

[15] Ze shora popsaných důvodů Nejvyšší správní soud shledal nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci Krajským soudem v Praze důvodným, proto rozhodl podle § 7 odst. 5 s. ř. s. tak, že k řízení o návrhu (žalobě) na vyslovení

nicotnosti rozhodnutí žalovaného je místně příslušný Krajský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu